Acc. No: 14734

295/2-80

పరమ రహస్యం

శ్రీమాత

అనువాదం:

కె. యజ్ఞన్న

ప్రకాశకులు :

తెలుగు శాఖ,

శ్రీఅరవిందాశ్రమము

పుదుచ్చేరి — 605 002

ప్రతులు : 500

మొదటిముద్రణ

ఫిబ్రవరి 1978

హక్కులు :

శ్రీఅరవిందాశ్రమము ట్రస్టు

వెల : రు. **1–50**

ముద్రణ :

ఆంధ్రభవన్ ప్రెస్,

శ్రీఅరవిందాశ్రమము,

పుదుచ్చేరి — 605 002.

పరమ రహస్యం

[ఆరుగురు ప్రసిద్ధ వ్యక్తుల స్వగతాలు,
ఒక ముగింపు]

తమ జీవిత కాలంలో లోకమంతటా పేరు ప్రఖ్యాతులు గాంచిన ఆరుగురు గొప్పవ్యక్తులు మానవ ప్రగతిపై ప్రపంచ మహాసభ ఏర్పాటయిన సందర్భంగా దానికి హాజరుకావడానికై ఒక నౌకలో ప్రయాణంచేస్తూ ఉండగా, అది సముద్రంలో మునిగిపోయింది— విధివిలాసం ! కాని వారెలానో బ్రతికి బయటపడి ఒక చిన్న రక్షకనావలో నట్టనడిమ సముద్రాన్నుండి ఒడ్డు చేరుకోవాలని నిశ్చయించుకొన్నారు.

ఆ నావలో ఏడవ వ్యక్తి కూడా ఒకతను ఉన్నాడు. యౌవ్వనంలో ఉన్నాడు. వయస్సుతో నిమిత్తం లేనట్టువున్నాడు. అతను ఏ దేశానికీ, కాలానికీ చెందని విధంగా విచిత్రంగా వస్త్రాలు ధరించి వున్నాడు.

అతను నావలో చుక్కాని ఉన్న వైపు నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా కూర్చొని, మిగతావారు చెప్పే దానిని శ్రద్ధగానే వింటున్నాడు. వారు అసలు అతనిని గుర్తించినట్లే లేదు.

ఆ వ్యక్తులు :—

(1) రాజనీతిజ్ఞుడు
(2) రచయిత
(3) కళాకారుడు
(4) శాస్త్రజ్ఞుడు
(5) పారిశ్రామికవేత్త
(6) దృఢ గాత్రుడు
(7) అజ్ఞాతవ్యక్తి (అపరిచితుడు)

నావలో త్రాగే నీరు అయిపోవచ్చింది. ఆహారం కూడా ఇక ఎంతోలేదు. ఆకలి, దాహం మున్నగు బాధలు భరింపరానివిగా తయారవుతున్నాయి. కను చూపు మేరలో ఆశాకిరణం ద్యోతకమవడం లేదు, మృత్యువు ఆసన్న మవు తున్నది, ప్రస్తుత వేదనను మరచిపోవడానికై వారు ఒక్కొక్కరు తమ జీవిత గాధలను చెప్పుకొన దలిచారు.

[తెర పైకి లేస్తుంది]

1. రా జ నీ తి జ్ఞు డు

నా జీవిత మెలా సాగిందో మీకు మొదట నేను వివరిస్తాను. నా తండ్రి ఒక రాజకీయవేత్త. చిన్నతనంలోనే నేను ప్రభుత్వ పరిపాలనకు, రాజకీయాలకు సంబంధించిన సమస్యలను గ్రహించాను. నా తండ్రి స్నేహితులతో ఆ సమస్యలనుగూర్చి చర్చిస్తూ వుండేవారు. 12 ఏళ్ళ ప్రాయంనుండి నేను నా తండ్రితో బాటే వుండి ఆ సమస్యలను, చర్చలను వినేవాడ్ని. విభిన్న రాజకీయ పక్షాల అభిప్రాయాలన్నీ కూలంకషంగా గ్రహించాను. ప్రతి సమస్యకు అతి తేలికయిన పరిష్కార మార్గాన్ని కనుగొన్నాను.

అందువలన నా చదువులు ఆ దిక్కుగానే సాగాయి. రాజకీయ శాస్త్రంలో గొప్ప పండితుడ్నయాను. తరువాత, కాలక్రమేణ, సిద్ధాంతాలను ఆచరణలో పెట్టాలనుకొన్నప్పుడు నేను ఎన్నో చిక్కులు పడ్డాను. మనం అనుకొన్న వాటిని ఆచరణలో పెట్టడం ఎంత కష్టమో అప్పుడు తెలియవచ్చింది. నేను ఎన్నిటికో రాజీపడ్డాను. నెమ్మదిగా నా మహత్తర ఆదర్శం అంతరించి పోయింది.

ఉజ్వలంగా సాగిన నా జీవనం మీరంతా ఎరిగివున్నదే. నేను దానిని గూర్చి చెప్పడం అనవసరం, కాని నేను ప్రధాని అయినప్పుడు నా హోదా నాకు అధికారాన్ని ఇచ్చింది. నా య్వౌవనంలో నేను ఆరాధించిన. మానవతా ఆదర్శాలన్నీ ఒకసారి స్మృతికి తెచ్చుకున్నాను. నేను వాటి వెలుగులో, వాటి సహాయంతో ముందుకు నడవడానికి యత్నించాను. నేను పార్టీ వ్యక్తిగా మారకూడదని అనుకున్నాను. ప్రపంచాన్ని వేధిస్తున్న రాజకీయ, సాంఘిక ధోరణుల మధ్య చెలరేగే సంఘర్షణను రూపుమాపాలని, ఈ గడ్డుసమస్యను పరిష్కరించాలని ఎంతో ప్రయత్నించాను, వాటిలో లాభాలు ఉన్నాయి, నష్టాలు ఉన్నాయి. ఏదీ పూర్తిగా చెడ్డదీకాదు; ఏదీ పూర్తిగా మంచిదీ కాదు. రెండింటిలోనుగల మంచిని నిర్ణయించడానికై మార్గాన్ని అన్వేషించాలి. రెండింటిని సమన్వయ పరచి ఆచర

ణలో పెట్టగలగాలి. కాని వాటిని సమన్వయ పరచగల ఒక నిర్దిష్ట సూత్రాన్ని నేను కనుగొనలేక పోయాను. దానిని కార్యరూపంలో అసలే పెట్టలేకపోయాను.

జాతుల మధ్య శాంతి, సౌమనస్యాలు విలసిల్లాలని ఆకాంక్షించాను. మానవాళి మనుగడ కొరకు, ప్రగతి కొరకు పరస్పర సహకారం పెంపొందాలని కలలు కన్నాను. కాని యుద్ధాన్ని చేయాలని నన్ను మించిన శక్తి ఏదో నన్ను పురికొల్పించి, ధర్మబద్ధంకాని పద్ధతులతో, సంకుచిత మైన కుటిల మార్గాల ద్వారా విజయాన్ని సాధించాలని, నా యోచనలు పెడమార్గం త్రొక్కాయి.

అయినప్పటికీ నేను గొప్ప రాజనీతిజ్ఞుడనని, రాజకీయ వేత్తనని అందరూ నన్ను పొగడ్తలతో, ప్రశంసలతో ముంచెత్తారు. నేను మానవాళి ప్రియ మిత్రుడనని అందరూ భావించారు.

కాని నా లోపం నాకు తెలుసు. నేను ఒకమహోన్నతమైన విజ్ఞాన ప్రకాశానికి, ఒకమహోత్కృష్ట మయిన శక్తి సంపదకు దూరమైనానని నాకు తెలుసు. ఆ విజ్ఞాన, శక్తి సంపదలు నాకు ఉండివుంటే చిన్నతనపు నా ఆశయాలన్నీ నెరవేరేవి.

ఇప్పుడు మృత్యువు సమీపిస్తోంది. జీవితంలో నేను సాధించింది చాలా తక్కువ. అదైనా బాగా సాధించలేక పోయాను. విచారంతో, నైరాశ్యంతో నిండిన నా బ్రతుకు ఇక కొద్ది కాలంలోనే అంతరిస్తుంది.

* * *

2. ర చ యి త

క్షణికమైన ఈ మర్త్య జీవితపరిధిలో స్పందించే ఒక మనోహర సౌందర్యాన్ని, ఒక మహత్తర సత్యాన్ని సుమనోజ్ఞభావనాలతలతో బంధించాలని తాపత్రయ పడ్డాను. మన కన్నుల యెదుట కమనీయమై కనుపించే ఈ సృష్టిహేల- ఈ మనుష్యులు ఈ సంఘటనలు, ఈ దృశ్యాలు, ఈ చరాచర సృష్టి సర్వస్వం, ఏవో భావాలతో, ఆలోచనలతో మన అంతరాంతరాలు కదలాడే ఆంతరంగిక ప్రపంచం.... ఇదంతా అంతుచిక్కని ఒక విచిత్ర పద్మవ్యూహం ! అదే నన్ను సమ్మోహపరచింది; ఆ లోకాతీత సీమలనుండి ఏదో తీయని పిలుపు, తనని తెలుసుకొనుమని, అర్థంచేసుకొని, శాశ్వతంగా పొందమని ఒక పిలుపు విన్నాను. గుండెలను కదలించే ఆ సుమధురవాణి దివ్యమహతీ స్వరాన్నే కాలదన్నేటట్లు ఉన్నది.

ఆ మాధురీ నినాద ప్రతిధ్వనిని నేను నా రచనలలో పొందుపరచాలని యత్నించాను.

ఈ విశ్వరహస్యాన్ని తెలుసుకొని వ్యక్తం చేయడమే నా లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్నాను. అదృశ్య "యక్షుడు" అడిగే అంతిమ ప్రశ్నకు జవాబివ్వాలని ప్రయత్నించాను. మనకు కనిపించకుండా గుప్తమై, సృష్టి యవనిక వెనుకనుండి మన జీవితాలను, ఈ అనంత జగత్తును నడిపించే ఆ 'పరమాద్భుతాన్ని' ఆవిష్కరించాలని, దానిని వెలుగులోకి తీసుకొని వచ్చి ప్రత్యక్షంగా ప్రదర్శించాలని తలచాను. భౌతిక జగత్తులోనూ, భౌతికాతీత జగత్తులోను సాగే నిత్యవ్యవహారాలన్నీ నిర్జీవమైనట్టివి, అవన్నీ కల్లోలిత జలధితరంగాలు వంటివి. వాటికి నేను చేతనత్వాన్ని కల్పించాను. ఆ మూగనాటక రంగాన సొగసైన పలుకులను సృజించాను. రచన నాకు అత్యంత విశిష్టమైన సాధనగా గోచరించింది. అంతకన్నా మించిన దివ్యసాధన మరొకటి లేదు అని అనుకున్నాను. దీనితో దేవి

నైనా సూక్ష్మంగా, అస్పష్టత లేకుండా వ్యక్తం చేయవచ్చు. రచనలో వ్యక్తం చేయదలుచుకొన్న పదం రెండు ప్రపంచాలకు సంబంధించి వుంటుంది. అది భౌతిక ప్రపంచానికి సంబంధించి వుంటుంది. అందువలన ఒక రూపం ధరించ గలుగుతుంది. అది సూక్ష్మప్రపంచానికి కూడా చేరువలో వుండి, అతిసూక్ష్మ వస్తువులతోను, శక్తులతోను, స్పందనలతోను, సూత్రాలతోను, భావాలతోను సంబంధం కలిగివుంటుంది. సూక్ష్మజగత్తుకు అది రూపాన్ని ఇవ్వగలదు, నిరాకార జగత్తును మూర్తీభవింప చేయగలదు. అన్నింటికీ మించి, వస్తువుల పరమార్థాన్ని, స్వరూపంలో నిక్షిప్తమైన యదార్థతను వెల్లడించగలదు.

మానవ హృదయంలోను, ప్రకృతిలోను గల అవ్యక్త వేదనలకు కారణం ఏమిటో, దేనికొరకు ఈ నిరంతరాన్వేషణ సాగుతున్నదో, మానవ హృదయం దేనికొరకు పరితపిస్తోందో, ఆకాంక్షిస్తోందో, దానిని నా కవితా రసవాహినిలో వెల్లివిరియ జేయాలని అనుకొన్నాను. మరింత విస్తృతంగా కథలు, కల్పనల ద్వారా జీవిత వైవిధ్యాన్ని, జీవితంలోగల రకరకాల ప్రవృత్తులు, కాంక్షలు, అపురూప విజ్ఞానం, అతిసామాన్య తెలివిహీనతలు చిత్రించాను. మానవుడు- ప్రకృతి- వీరి స్వరూప, స్వభావాలకు సంబంధించిన చారిత్రిక ఘట్టాలకు ఒక నూతన శోభను, దీప్తిని చేకూర్చాను. జీవితంలోగల రాగద్వేషాలను, సుఖ దుఃఖాలను నాటక రూపంలో ప్రతిబింబింపజేశాను. ఇంతదేనికి, ప్రాచీన సాహిత్య ప్రక్రియల ద్వారా నేటి యుగంలో నివశించేవారి కోర్కెలను, అవసరాలకు ఎంతో రమణీయంగా సఫలీకృతమయేటట్టు చేశాను. సజీవ పాత్రలను చిరస్మరణీయ వ్యక్తిత్వ విస్ఫూర్తితో తీర్చిదిద్దాను.

ప్రస్తుత అణుయుగానికి అనువుగా ఉండే నవలా ప్రక్రియద్వారా మహా వ్యక్తుల జీవితచరిత్రలను రచించాను.

మానవాళి సమగ్రగాథను కూడా మీకు అందివ్వాలని యత్నించాను. నిరంతర కాలభ్రమణంలో వారి పురోగతి, పరిణామం, మనోవికాసం గూర్చి అందులో వివరించాలని తలచాను. కాని నాకు తెలుసు ఇది సరిపోదని, మానవునిలో ఆధ్యాత్మిక పిపాస దీనితో చల్లారదు; అదీ గ్రహించాను. మానవాత్మకు మరింత ఔన్నత్యం

గంభీరత కావాలి. మరింత ఉత్తమ శైలి వైపు ఆత్మిక నేత్రాలు ఆశతో పలికి స్తాయి. అందుకే నేను మీకు కావ్యాన్ని అందించాను. జీవితమంతా శ్రమించి సృష్టించాను దానిని. మీలో చాలా మందికి అది అర్థంకాదు; అవగాహన చేసు కొనలేక పోయారు. చాలామంది దిగ్భ్రమచెందారు. కాని అందరూ అందు గల మంత్ర స్పందనకు పరవశించారు. అవును, అడ్డుగా ఉన్న "తెర" ను చీల్చి వేయాలని నేను నిరాశ, నిస్పృహలతో చేసిన చివరి యత్నం అది.

నేను కథాంశాన్ని, విధానాలను మార్చాను. నేను మాటలలో ఒక కొత్త అర్థాన్ని, ఒక కొత్త విలువను. ఒక కొత్త మహత్తును నింపాను. ప్రపంచంలో మహారచయితల పోకడలన్నీ గమనించాను. వ్యాస, వాల్మీక మహాకవుల కవితా శిఖరాలకు కూడా నా ఊహలు ఆరోపించాయి.

అయినా, నేను ఏదో సాధించలేక పోయాను. నాకు సంతృప్తి లేదు, నాకు సంతోషం లేదు. కారణం, ఇవన్నీ నేను సృజించిన కిర్మీర స్వప్నాలు, గాలిలో వెదజల్లిన రంగుల కలలు. ఈ నిఖిల సృష్టిలో అణువణువునా విరాజిల్లే మహనీయ సత్యస్వరూపాన్ని, అంతర్భూతమై తేజరిల్లే అమృత సౌందర్యాకృతిని మనసారా వీక్షించలేక పోయాను. బాహ్యప్రపంచం పైనే నేను నా మనస్సును కేంద్రీకరింప జేశాను. ప్రకృతి బాహ్యయవనికనే నేను స్పృశించాను. కాని ప్రకృతి యదార్థస్వరూపం, అంతర్నిహిత సత్యం నా దృష్టికి అందలేదు. పైకి ఎంత అందంగా కనిపించినా, ఎంత వాస్తవంగా కనిపించినా, సృష్టి సహజ అంగాల చుట్టూ బంగారు పట్టుదారాలు అల్లాను.

ప్రతి విషయాన్ని ఛేదించి, మార్మిక నిగూఢతను వెలికి తీసి, అభివ్యక్తం చేసి. మూర్తీభవింప చేయగల శక్తి గలది, ఎటువంటి లోపమూ లేక, పరిపూర్ణ మైనది అని నేను భావించిన సాధనం, ఉపకరణ చివరకు పనికిరాకుండా పోయి నట్లు గ్రహించాను. ఒక పెనునిశ్శబ్దం, ఒక మహాశూన్యత ఈ విశ్వంలో ప్రత్యణువు సమీపంలోను నిలిచివున్నదని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను.

ఆద్యంత రహితమైన ఈ అనంత జీవనవాహినిలో, ఈ అనేకానేక వైవిధ్యభూయిష్ట విపర్యయ సందోహంతో నిస్సహాయంగా హస్తాలు చాచి, "ఓ ప్రకృతీమ తల్లీ ! ఓ మహిత మాతృస్వరూపిణీ ! ఎక్కడ, ఎక్కడ నిన్ను దర్శించగలను ? ఎక్కడ నీ పూర్ణరూపావిష్కరణ ?" అని విలపిస్తున్నాను. మనమంతా శూన్యనిబిడాంధకార గోళంలో చిక్కుకొన్న కిన్నెర, గాంధర్వ కింపురుషులం. మనం మన స్వర్ణపక్షాలను విదిలించి పైకి ఎగరాలని వృథా ప్రయత్నం చేస్తున్నాం.

ఈ అంతిమ క్షణాలలో పసివానివలె, అజ్ఞానంతో అడుగుతున్నాను— 'ఇదంతా ఏమిటి ? ఏ ఈశ్వరునికి మనం నమోవాక్కులు అర్పించాలి, ఎవరికి నివాళు లెత్తాలి ? ఈ జీవన్మరణాలకు పరమార్థం ఏమిటి ? ఈ పృథ్విపై సాగే ఈ నిరంతర సంఘర్షణ, ఆవేదనలతో కూడియున్న ఈ విజయ పరంపరలు, ఈ మాయా కల్పిత దృశ్యమాన జగత్తు— వీటికి అర్థం ఉన్నదా ? ఏనాటికి అంత రించని ఈ అచేతనా, అజ్ఞాన అగాధాలవైపు ప్రవహించే విజయోత్సాహ ఉద్వేగ ప్రవంతులు, అద్భుత ఆశాస్రోతస్వినులు— చివరకు ఇవన్నీ తప్పనిసరిగా అంత రించిపోవడం; ఈ సృష్టి కన్నా మరింత విచిత్రమయిన ప్రళయం— ఇదంతా అర్థరహితం, ఒక దుష్ట హాస్యప్రవచనం, అతి భయానకం, వ్యర్థం.

* * *

3. శాస్త్రజ్ఞుడు

మీవలె నేను నా తోటిమానవుల పరిస్థితులను మెరుగుపరచాలనే ఉద్దేశంతో నా జీవిత లక్ష్యాన్ని ఏర్పరుచుకొనలేదు. కార్యరంగంలోకి అడుగుపెట్టడంకన్నా, నాకు విజ్ఞానార్జనకు ప్రధాన ఆకర్షణమే కనిపించింది. నేటి అధునాతన వైజ్ఞానిక పథంలోనే పయనించడానికి నిశ్చయించాను. పరమాద్భుతమయిన ప్రకృతి రహస్యాలను కనుగొనడం కన్నా మహాద్భుతమేమున్నది? జ్ఞానం అధికమైన కొలది అధికారం కూడా పెరుగుతుందని బహుశా గ్రుడ్డిగానే విశ్వసించాను. ప్రకృతిని జయించడంవలన మానవజీవితంలో నైతిక, ఐహిక సంపదలు వృద్ధిచెందుతాయని ఆశించాను. నేను, చాలామంది మేధావులు "అజ్ఞానం" ప్రపంచాన్ని పీడించే ప్రాథమిక అరిష్టం అని తలచాము. మానవాళికి పూర్ణత్వం సిద్ధింపకుండా ఇదే ఆటంకపరుస్తున్నది.

ఏవిధమైన చర్చలేకుండా, మానవజాతికి నిరవధికమయిన పరిపూర్ణత్వం లభించగల అవకాశం ఉన్నదని అంగీకరించాం. త్వరితగతిని గాని, నెమ్మదిగా గాని 'ప్రగతి' అనేది సాధ్యమే. ఇంతవరకు వచ్చాముగనుక, ఇంకా ముందుకు పోగలమని మనకు తెలుసు. ఇంకా తెలుసుకొనడం అంటే ఇంకా అర్థంచేసుకొనడం, ఇంకా మేధాసంపత్తిని అభివృద్ధి చేసుకొనడం, ఇంకా ధర్మబద్ధులవడం— ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే పురోగతి సాధించడం అన్నమాట.

మేము అంగీకరించిన సిద్ధాంతం మరొకటి వున్నది.—ఈ అనంత విశ్వాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్టుగా తెలుసుకొనడం సాధ్యమే, బాహ్య పరిజ్ఞానంతో దానికి సంబంధించిన రహస్యాలను, నియమాలను గ్రహించవచ్చు. ఇది చాలా సుస్పష్టంగా కనిపించడంవలన దానిని గూర్చి ప్రశ్నేలేదు. "విశ్వం ఉన్నది; నేను ఉన్నాను;" నిస్సందేహంగా ఈ విశ్వంలో నేనొక విభాగాన్ని." కాని దానిని తెలుసుకొనడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, దానినుండి విడివడి బహిర్ముఖంగా దానిని

పరిశీలించాలి. నాతోగాని, నా బుద్ధితోగాని సంబంధించకుండా ప్రకృతి నియమాలు ఉన్నాయి. వాటంతట అవే నిలిచి ఉన్నాయి. వాటిని పరిశీలించగల వారందరికీ, అవి ఒకే విధంగా ఉంటాయి.

ఈ మేలిక విజ్ఞాన ఆదర్శంతో ఉద్దీపితుడైన్న నా పనిని నేను ప్రారంభించాను. నేను శాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని, అందులోను అణుపరిశోధనను ఎన్నుకొన్నాను. గొప్ప భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులతో కలిపి కృషి చేశాను. "యురేనియము" పరమాణువును విచ్ఛిన్నంచేయడం. అణ్వస్త్ర ఉద్భవం అంతా గమనించాను. ఇదే కాలంలో అణుశక్తినుండి సరాసరి విద్యుచ్ఛక్తిని కనుగొనడానికి దారిచూపిన ప్రయోగాన్ని మొదట నేనే ఊహించాను.

దీనితో ప్రపంచ ఆర్థిక పరిస్థితిలో పెద్ద మార్పు వచ్చింది. తక్కువధరలో విద్యుచ్ఛక్తి అందరికీ లభించడం జరుగుతున్నది. ఈ పరిశోధన వలన మనిషికి శ్రమించి పనిచేయడం తప్పింది.

ఈ విధంగా నేను చిన్నతనాన కన్న కలను సాధించాను. నేను పూర్తిగా సంతుష్టుడ్నయానని అనుకొన్నాను. కాని, ఆ సంతృప్తి ఎంతో కాలం లేదు. ఈ పరిశోధన అనంతరం నేను మరొక మహత్తర విషయాన్ని కనుగొన్నాను. యురేనియము, థోరియము, మున్నగు అపురూప లోహాలనుండేగాక, సాధారణ లోహాలయిన రాగి, అల్యూమినియమ్‌ల నుండి కూడా అణుశక్తిని విడుదల చేయగల పద్ధతిని కనుగొన్నాను. దీనితో నన్ను ఒక పెద్ద సమస్య ఎదుర్కొన్నది— ఈ పరిశోధనను వెల్లడించనా వద్దా ? అని. ఇంతవరకు ఈ రహస్యం నాకు తప్ప ఎవరికీ తెలియదు.

అణుబాంబు తరువాత, ఉదజని బాంబును కనుగొన్నారని అందరికీ తెలిసినదే. ఈ నూతన పరిశోధనలతో, ఇంతకు ముందు కనీవినీ ఎరుగని మహామారణాయుధాలు అందుబాటులోకి రావడంతో, ఎక్కడ జూచినా భయోత్పాతం పెచ్చుపెరుగుతున్నది. ఇప్పుడు నేను నా వినూత్న పరిశోధనను వెల్లడిస్తే ఇది అందరి అందుబాటులోకి వస్తుంది. ప్రభుత్వాలు వాటిని అదుపులో పెట్టలేవు.

ఒకవేళ ప్రతి నేరస్థుడు, ప్రతి అల్పుడూ తన పరిశోధనాగారంలో ఈ మారణాయుధాన్ని నిర్మించడం జరిగితే ఏమి తటస్థించగలదో వారు ఊహించగలరు. మానవాళికంతకూ అతి ప్రళయాంతకంకాదా? నా పరిశోధనా భారంతో నేను కృంగిపోయాను. చాలాకాలం నేను వెనుకాడాను. నా మనస్సును, నా హేతువును సంతృప్తి పరచగల నిర్ణయానికి నేను రాలేకపోయాను.

ప్రకృతి రహస్యాలను అన్వేషించాలనే ఆకాంక్షతో, యౌవ్వనోద్రేకంలో నేను రూపొందించిన సౌధాంతం నా కన్నులెదుటే ఎందుకూ కొరగాకుండా పోయింది. విజ్ఞాన ప్రగతి అంటే నైతిక ప్రగతి అనే అర్థం రాదు. మానవ ప్రకృతిని మార్చడానికి విజ్ఞానం, మేధాసంపత్తి చాలదు. అవి దానిముందు శక్తిహీనమై పోగలవు. మనిషిలోగల లోభత్వం, కాంక్ష ఇలాగే ఉండిపోతే, రాతియుగం నాటి మనిషిలాగే నేటి మానవుడు గూడా జీవితాన్ని కొనసాగిస్తే, మానవాళికి ముక్తి అనేది ఉండబోదు. త్వరలో పరిపూర్ణమయిన నైతికమార్పు రాని పక్షంలో మానవాళి తన చేతులలోగల మారణాత్మక శక్తితో తన్నుతాను సర్వనాశనం చేసుకొనడం తథ్యం.

నా రెండవ సిద్ధాంతం సంగతి చూద్దాం. నేనెప్పటికైనా మేలిక విజ్ఞానాన్ని పొందగలనా? ఈ ప్రకృతి రహస్యాన్ని కొద్దిగానైనా గ్రహించానని నేను రూఢిగా చెప్పగలనా? ప్రకృతి నియమాలను గ్రహించడంలో గల ఆనందాన్ని నేను ఎప్పటికయినా అనుభవించగలనా? ఇక్కడే నా ఆదర్శం విఫలమైనది. సిద్ధాంతాలు కేవలం సంకేతాలు. ప్రకృతిలో కార్యకలాపాలు అన్నీ ఎలా సాగుతాయో అవి వివరిస్తాయి, కాని అవెందుకు ఉన్నాయో తెలుపలేవు. అవి మనల్ని సత్యానికి చేరువగా తీసుకొని వెళ్ళలేవు. వివిధ గుణాలలో ఆ సత్యాన్ని వీక్షింపజేయడానికి అవి సహాయం చేయగలవు గాని పూర్తిగా దానిని కనుగొనడానికి, దానిని అవగాహన చేసుకొనడానికి ఏమాత్రం ఉపయోగ పడవు.

"అనంతత్వపు" తీరంలో నేను ఒక పాదచిహ్నాన్ని కనుగొన్నాను. ఆ ఇసుక తిన్నెలపై గల గురుతుల్ని బట్టి మొత్తం స్వరూపాన్ని పునర్నిర్మించడానికి ప్రయత్నించాను. నేను విజయాన్ని సాధించాను; ఆ స్వరూపం నాదేనని గ్రహిం

చాను. ఇప్పుడు ఇక్కడ నేను, మనమంతా ఉన్నాం....ప్రస్తుతం నాకు మార్గాంతరమేమీ కనిపించలేదు. ప్రపంచాన్నిగూర్చి నిర్దిష్ట మయిన, నిర్ధారణతో కూడిన అభిప్రాయాలు ఏవీ నాకు లేవు.....అన్నీ సందేహాలే, అన్నీ అపనమ్మకాలే! కాని ఇన్ని చీకట్లలో ఒక ఆశాజ్యోతి వెలుగకపోలేదు.....మానవాళిని పీడించే దుర్విధి విలాసం ఎప్పుడూ ఇలాగే కొనసాగదు!

* * *

4. క ళా కా రు డు

చాలా గౌరవప్రదమయిన బూర్జువా కుటుంబంలో జన్మించాను. కళను వృత్తిగా గాక ఒక కాలక్షేపంగా ఉపయోగించే కుటుంబం మాది. కళాకారులు అంత శ్రద్ధాసక్తులుగలవారు కారు. వ్యభిచారం, ధన కాంక్షలే వారికి ప్రధానమైనవి. బహుశా వారికి వ్యతిరేకంగా ఒక చిత్రకారుణ్ణి అవుదామని నాకు ఒక బలీయమైన కోరిక వుండేది. నా సర్వచేతనా ప్రవృత్తులు నా నేత్రాలలో కేంద్రీకృతమై ఉన్నాయి. మాటలతో కన్నా ఒక బొమ్మగీసి నన్ను నేను తేలికగా వ్యక్తం చేసుకోగలను. గ్రంథ పఠనంద్వారా గాకుండా, చిత్రాలను అవలోకిస్తూ నేను ఎంతో అధికంగా, బాగా నేర్చుకొన్నాను. నేను ఒకసారి చూపిన—ప్రకృతి దృశ్యాలు, మానవ వదనాలు, కళాచిత్రాలను— జీవితంలో ఎప్పుడూ మరిచిపోను.

13 ఏళ్ల ప్రాయంలో, చిత్రలేఖనంలో అనేక రకాలను కృషిచేసి ఆ కళను సంపూర్ణంగా నేర్చుకొన్నాను. అప్పుడు నేను నా స్నేహితుల కొరకు, నా తల్లిదండ్రుల పరిచయస్తుల కొరకు బొమ్మలు గీసి డబ్బు తీసుకొంటూ వుండేవాడిని. నేను డబ్బు సంపాదించడం ప్రారంభించినప్పటినుండి, నన్నుగూర్చి

నా కుటుంబం తీవ్రంగా యోచించసాగింది. ఈ చిత్రకళను గూర్చి పూర్తిగా పరిశోధించాలని ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకొనడానికి ఉపక్రమించాను. నాకు తగిన వయస్సురాగానే ఒక లలితకళల పాఠశాలలో చేరాను. కొలది కాలంలోనే కళల పోటీలో ప్రప్రథముణ్ణిగా వచ్చాను. ఆస్థానకళాకారులలో కెల్లా నేను చిన్నవాడిని. దీనితో ఇటలీదేశపు కళతో పరిచయం చేసుకొన డానికి నాకు మంచి అవకాశం లభించింది. అటుతరువాత నేను ఉపకారవేత నాలను సంపాదించి స్పెయిన్, బెల్జియం, హాలెండ్, ఇంగ్లండు మున్నగు దేశాలు పర్యటించాను. ఒక యుగానికి గాని, ఒక కళావర్గానికి గాని చెందిన వ్యక్తి నవుదామని నే నెప్పుడు కోరుకొనలేదు, అన్ని దేశాల కళలను, అన్ని రూపాలలోగల, ప్రాక్పశ్చిమ దేశాల కళలను నేర్చుకొన్నాను.

అదే సమయంలో నేను స్వంతంగా చిత్రాలను గీశాను. ఒక కొత్త పంథాతొక్కాలని, ఒక కొంగ్రొత్త సూత్రావళిని కనుగొనడానికి యత్నించాను. ఘన విజయాన్ని, యెంతో కీర్తిని సంపాదించాను. కళా ప్రదర్శనలలో ప్రథమ బహూకృతులను అందుకొన్నాను. నా కళాఖండాలను ప్రపంచంలోని ప్రధాన మైన మ్యూజియమ్‌లు కొన్నాయి. నన్ను అదృష్టదేవత కనికరించింది. నాకెన్నో బిరుదులు ఇచ్చారు. ఎన్నో సన్మానాలు జరిగాయి. నేను గొప్ప మేధావి నన్నారు. కాని నన్ను ఏదో అసంతృప్తి వెన్నాడేది. 'మేధావి' అనే పదానికి నేను చెప్పుకునే అర్థం వేరు. ఒక కొత్తరకం కళాఖండంయొక్క వాస్తవమైన, ఉదాత్తమయిన, ఉన్నతమైన, స్వచ్ఛందమైన సౌందర్య, రమ్యతలను వ్యక్తం చేస్తూ ఒక కళాకారుడు నూతన విధానాలతో, సాధనాలతో, వినూత్న చిత్రా లను సృష్టించాలి. మానవునికి, మానవతకు పరిమితమైనానని నేను అను కున్నంతకాలం భౌతిక ప్రకృతి రూపాలనుండి నేను పూర్తిగా దూరమవలేను. నాలో ఆ మహత్తర ఆశయం ఉంది కాని అందుకు అవసరమయిన విజ్ఞానం, అంతర్దృష్టి లోపించింది.

మనమందరం ఇప్పుడు మృత్యు పరిష్వంగంలో జేరబోతున్నాం. నేను ఆశించినదానిని ఏదీ నేను చిత్రించలేకపోయాను. నేను సృజించ దలుచుకొన్న

వాటిని సృజించలేక పోయాను. నేను కీర్తి ప్రతిష్ఠలను ఎంతగా సంపాదించినా, నేను ఘోర పరాజయాన్ని పొందానేమోనని అనిపిస్తోంది.

* * *

5. పారిశ్రామిక వేత్త

నా తండ్రి ఒక కంసాలి. లోహపు పనిపట్ల నాకు అభిరుచి ఆయన వలనే కలిగింది. ఒక పనిని చక్కగా నిర్వహించడం, ప్రారంభించిన ఏకార్యక్రమానికైనా ఏవిధంగా పూర్తిగా అంకితం అయిపోవాలో ఆయన వద్దనుండే నేర్చుకొన్నాను. ఏపనినైనా బాగా చేయడం, ఇతరులకన్నా, ఇంతకుముందు ఎవరూ చేయనంతబాగా పనిచేయడం ఆయన నాకు నేర్పారు. ఒక పని వలన మనం ఏం లాభం పొందుతాం అన్నది మాత్రం ప్రధాన ధ్యేయం కాకూడదని ఆయన అంటూ ఉండేవారు. కాని ఆయన తన వృత్తిపట్ల ఎంతో గర్వభావంతో ఉండకుండా లేని క్షణంలేదు. అందరూ ప్రశంసిస్తూవుంటే, ఆయన ఎంతో ఆనందం పొందేవారు.

శకటం ఉత్పత్తి చేయడానికి మళ్ళీ ఇటువంటి అవకాశం రాదు. ఉత్పత్తి తగ్గించడం అంటే ధరలో పెరుగువలే. అందువలన, అసలు సమస్య మేము విక్రయించే వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయడంలోగాక, మేము ఉత్పత్తి చేసిన వస్తువులను విక్రయించడంలోనే ఉందని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. 6 నెలల్లో నేను ఈ విషయాన్ని నిరూపించాను.

అప్పటినుండి మా సంస్థ దానంతట అదే అభివృద్ధి చెందింది. నా సహచరులకు చాలా ప్రధానమైన నిర్ణయాలను వదిలి వేయవలసి వచ్చింది. కొన్ని

నిర్దేశిక సూత్రాలను రూపొందించడానికి మాత్రం నేను ఒకమూల ఏకాంతంగా గడపవలసి వచ్చేది. ఆ సూత్రాలలో కొన్ని—సరకు నాణ్యత తగ్గకుండా అతి తక్కువ ధరకు ఉత్పత్తి చేయడం, జీతాలు తగ్గించకుండా, తక్కువ ధరలకు కొత్తగా కొనేవారికి అమ్మడం.

మొట్టమొదటి సారిగా నేను అక్కడా అక్కడా గల విభాగాలతో మోటారు కారును నిర్మించాను. అంతకు ముందు కనీ వినీ ఎరుగని విధంగా ఆ కారును ఉపయోగించే పద్ధతి కనుగొన్నాను. నా జీవితంలో నాకు నిస్సందేహంగా ఈ కారును కనుగొన్నానన్న ఆనందం నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది. కాలం గడిచిన కొలది, కొంతమంది నాపట్ల ఈర్ష్య, క్రోధం వెలిబుచ్చారు. మరి కొంత మంది ఈ యంత్రానికి భవిష్యత్తు లేదని అన్నారు. కొద్దిమంది ప్రగతి కాముకులు నాకు ధన సహాయం చేశారు. దానితో నేను ఒక చిన్న యంత్రాగారాన్ని స్థాపించాను. అందులో ఇద్దరు పనివారిని నియమించాను. కొద్దిగా ఉక్కును కొన్నాను.

నేను ధనాన్ని సంపాదించాలనే ఆపేక్షతో మాత్రం ఈ పనికి పూనుకొనలేదు. ప్రస్తుతము ఉన్న యంత్రవాహనాలకన్నా సులభంగా నడిపించడానికి వీలయినవి, చౌకధరకు లభ్యమైయ్యేవి తయారుచేయాలని తలచేవాడిని. అదే నాకు ఎంతో తృప్తి నిచ్చేది. వాహనాలు చౌకధరలకు లభ్యమయితే, ఎంతో మంది ప్రజలు వాటిని కొనగల్గుతారు.

అత్యధిక సంఖ్యలో నేను మొదట ఉత్పత్తిచేసిన నమూనా వాహనం నా కింకా గుర్తుఉంది, చక్రాలపై అది ఎత్తుగా ఉంటుంది. దీనివలన అది గ్రామీణప్రాంతాల బాటలలో కూడా పయనించ గలుగుతుంది. దానిని చాలా పటిష్టంగా, గట్టిగా ఉండేటట్లు నిర్మించాము, కాని కొంతమంది కిది నచ్చలేదు, ధనవంతుల ఆహ్లాదం కొరకే అవి నిర్మిస్తున్నారని వారు తలచారు, ఈ నమూనా వాహనాన్ని నడపడం చాలా తేలిక, ఏవిధమైన శ్రమ అక్కరలేదు, దీని సహాయంతో అనుభవం లేనివారు కూడా నడపడానికి వీలయ్యే ఒక మంచి వాహనాన్ని నిర్మించడానికి అవకాశం ఉన్నదని ఒక ఆశాభావం కలిగించి.

అయినా మొదటి ప్రపంచయుద్ధానికి ముందు ఈ వాహనానికి ఎటువంటి ప్రచారం లభించలేదు. ఆ కాలంలో ప్రేలుడువస్తువుల రవాణా, క్షతగాత్రుల వాహనాలు త్వరితగతిని కదలడానికి యంత్రసహాయం అవసరమొచ్చేది. ఈ కారణంగా నా కర్మాగారం కార్య కలాపాలు చురుకుగాసాగడం ప్రారంభమయ్యాయి. సైనికులు ఎక్కువ సరకు కావాలని కోరడంతో నాకు నా యంత్ర పరికరాలను అభివృద్ధి చేసుకొనడానికి, కొత్త యంత్రాలను చక్కగా నిర్మించడానికి అవకాశం లభించింది.

యుద్ధానంతరం నా సంస్థ చక్కగా పనిచేయడం ప్రారంభించింది. పౌర అవసరాలకు అది మించినట్లు కనిపించింది. నా సహాయకులు భయపడ్డారు. ఉత్పత్తి క్రమాన్ని తగ్గించాలని, సిబ్బందిలో కొంతమందిని తొలగించాలని, అప్పుడు కొంత కాలం వ్యాపారం ఎలాసాగుతుందో చూడాలని వారు నాకు సలహా ఇస్తూ బలవంతం చేయడం మొదలు పెట్టారు. వారి యోచన బాగానే వున్నది. కాని ప్రపంచంలోకెల్ల చౌక అయిన మోటారు వ్యాపార స్థాయి దెబ్బ తినకుండా, లాభాలను ఒక కనిష్ఠ ప్రమాణానికి తీసుకొని రావడమే గాక, ఉత్పత్తి ధరపై పన్ను లేకుండా, అనుకొన్న దాని ప్రకారం ఉత్పత్తి చేయడానికి ప్రచారం చేయడం— ఇలాంటివి కొన్ని సూత్రాలను నేను రూపొందించాను.

నా వ్యాపారం బాగా ప్రగతి సాధించింది. నేను ఏది తలుచుకొంటే అందులో నాకు విజయం చేకూరేది. దీనితో నాగూర్చి పలువురు కథలుగా చెప్పుకొనేవారు, ఒక నవజీవన విధానాన్ని సృజించిన అవతారమూర్తినని, గొప్ప ఆదర్శపురుషుడనని అందరూ తలచేవారు. దీనితో నేను ఏమాట పైకి అన్నా, ఏ పని తలపెట్టినా ప్రజలు దానిని ఒక గొప్ప ఆశయంగా ఎంచి, అదొక కొత్త సందేశంగా భావించేవారు.

దీని వెనుక ఉన్న సత్యమేమిటి ? అభివృద్ధి చెందడమే నా వ్యాపారానికి జీవనాడి అయినది. ఏ క్షణంలో అది ఆగినా నా వ్యాపారానికి పెద్ద ప్రమాదమే ఏర్పడుతుంది. నా వ్యాపారం ఎంత త్వరితగతిని పెరిగిందంటే, అది ఏక్షణాన్నైనా పగిలే బుడగమాదిరిగా వుందిగాని, సఫలతవైపు కదిలే ఒక సజీవసంస్థలా

లేదు. ఈ విషయంలో నేను నిస్సహాయుడ్ని. మొత్తం వ్యాపారం ఏక్షణాన దెబ్బతిన్నా దానివలన కార్మికులకు తీవ్ర వేదన కలుగుతుంది.

నేను మానవాళికొరకు సాధించిన దేమిటి? వారు మరింత తేలికగా ప్రయాణం చేయగల్గుతున్నారు. వారిలో పరస్పరావగాహన పెంపొందిందా? నన్ను అనుసరించి జీవితాన్ని మరింత సుఖమయం, తేలిక చేయడానికి అవసర మైన వాటిని గరిష్ట ప్రమాణంలో ఉత్పత్తిచేసి ప్రజలకు అందించడం జరిగింది. దీనివలన కొత్త అవసరాలు, లాభాల కొరకు తీరని కాంక్ష ఉత్పన్నమైనాయి కదా? నా కార్మికులకు చాలా ఎక్కువ జీతాలు ఇచ్చాను. కాని దానివలన ఇంకా ఎక్కువ సంపాదించాలనే కోరిక వారికి గలిగించడంలో మాత్రం నేను విజయాన్ని పొందాను.

వారికి అసంతృప్తి, వేదన కలిగాయని గ్రహించాను. నేను ఊహించింది జరగలేదు. వారి జీవన ప్రమాణం పెంచటంవలన, వారి సంక్షేమం విషయమై హామీ ఇవ్వడం వలన వారిలో పూర్ణ మానవత వెల్లివిరియలేదు. మానవ వేదన పూర్వం ఎలా వున్నదో ఇప్పుడూ అలానే ఉన్నది. ఏమాత్రం తగ్గడం జరగలేదు. నేను ఉపయోగించిన పద్ధతుల వలన ఆవేదనను నిర్మూలించలేక పోయాను. ఎక్కడో ఏదో పొరపాటు జరిగింది. నేను దానిని గ్రహించ లేక పోయాను. దానిని నేను నాచర్యలతో సరిదిద్దుకో లేక పోయాను. ఇంకా కనుగొన వలసిన పరమ సత్యమేదో ఉన్నది. దానిని కనుగొనక పోతే మన కృషి అంతా వ్యర్థం.

* * *

6. దృఢగాత్రుడు

నేను గొప్ప వస్తాదుల కుటుంబంలో జన్మించాను. నా తలిదండ్రులు అన్ని రకాల క్రీడలు, వ్యాయామ క్రీడలలో నిపుణులు. నా తండ్రి అద్భుత వ్యక్తి ఆయన చిన్నతనంలోనే గొప్ప ఆటగాడని పేరు వచ్చింది. నేను గొప్ప వస్తాదు కావాలని వారు నన్ను జాగ్రత్తగా పెంచారు. చదువుకొనే రోజులలో నాకు బాక్సింగ్ పోటీలో విజయం లభించింది. తర్వాత బరువు లెత్తడం, దేహదార్ఢ్యం, ఈత, టెన్నిస్ మొదలగు పోటీలలో నేను విజేతనయ్యాను. నాకిప్పుడు 18 ఏళ్ళ వయస్సు. నేనిప్పుడు జాతీయ ఒలంపిక్ పోటీలో పాల్గొనాలని కోరిక వుంది. జాతీయపోటీలో 'డికాథ్లన్' (Decathlon) అనే ఒక ప్రత్యేక కార్యక్రమాన్ని నేను ఎన్నుకున్నాను. అన్నింటిలో ఇది అతి కష్టమైనది. ఇందులో నేను విజయం సాధించాను, తర్వాత ప్రపంచ ఒలింపిక్ ఆటలలో నా దేశానికి ప్రాతినిధ్యం వహించ వలసిందిగా నన్ను కోరారు. ఈ ఆటలలో కూడా నేను విజయం సాధించాను. ఇంతకు ముందుకన్నా ఇంకా ఎంతో పరిపూర్ణత్వంతో ఈ కార్యక్రమంలో ఘన విజయం సాధించాను. కాని ఏదో అనూహ్యమైనది, విచిత్రమైనది జరిగింది. నేను విజయ శిఖరాలలో విహరిస్తున్నా, నాలో ఏదో ఆవేదన, విచారం, ఏదో తెలియరాని శూన్యత్వం నన్ను పరిహసించడం ప్రారంభించాయి. "ఏదో నువ్వు పోగొట్టుకొన్నావు. నీలో ఏదో లోపముంది. ఇంకా ఏదో కనుగొనవలసినది వున్నది. నీలో నిలుపుకోవలసినది మరేదోవున్నది" అని ఎవరో నాలో చెప్తున్నట్లనిపించింది. నా శారీరక శక్తిని, భౌతిక నైపుణ్యం దేనికో వెచ్చించాలి, అదేమిటో నాకు ఎంత ఆలోచించినా తెలియ రావడంలేదు. అటుతర్వాత నేను ఎన్నో క్రీడలలో పాల్గొన్నాను, కాని ప్రతి విషయంలోనూ ఈ భావం నన్ను వెంటాడుతూ వచ్చింది. రానురాను నాకు వస్తున్న కీర్తిని గమనించి కొంతమంది నా చుట్టూ చేరారు. వారికి వ్యాయామ శిక్షణ ఇవ్వడం ఆరంభించాను. దేశవ్యాప్తంగా నేను శిక్షణ కేంద్రాలు తెరిచి వ్యాయామ విద్యలో చాలామందిని సుశిక్షితుల్నిగావించాను. అతి త్వరలో

నా పేరు ప్రపంచం నలుమూలలకు వ్యాపించింది. నేనొక గొప్ప వ్యాయామ విద్య వేత్త నని, వ్యవస్థాపకుడనని, అంతర్జాతీయ రంగంలో వ్యాయామ విద్యలో సాధికార వ్యక్తినని పేరుపొందాను. నన్ను అధిమానవుడ్నని, మనీషినని, మానవాతీత శక్తి స్వరూపుడ్నని పిలిచేవారు. కాని నేనంతటి వాడని కాను. నేనింకా ప్రకృతికి బానిసను, నాలో లోపాలు, అజ్ఞానం వున్నవి.

ఇప్పుడు మృత్యుముఖంలో ఉన్నాను. విపరీతమైన బాధ, ఆకలి, పిపాస గూర్చి ఆలోచనలు నన్ను కదిలించలేవు. కాని నా సమస్యల్ని నా జీవిత కాలంలో పరిష్కరించ లేకపోయాను. మనిషి కలలుగనే కీర్తిప్రతిష్టలు, గౌరవ మర్యాదలు, సంపదలు. అపూర్వ విజయపరంపరలు అన్నీ నాకు లభించాయి, కాని నాకు సంతృప్తిలేదు. కారణం— "ఈ జీవిత విజయసరళిలో నేను ఏదో పోగొట్టుకొన్నాను. శారీరకంగా నాకు సిద్ధించిన శక్తి, సామర్థ్యం, పరిపూర్ణత్వాలను ఏ అత్యుత్కృష్ట ప్రయోజనం కొరకు, ఏ మహోదాత్త ధ్యేయం సాధించడం కొరకు వినియోగించాలి ? దేశవ్యాప్తంగా నాకు లభించిన అవకాశాన్ని, అంతర్జాతీయ స్థాయిలో నాకువున్న పలుకుబడిని ఏ ప్రయోజనంకొరకు అత్యుత్తమ రీతిని వినియోగించాలి ?"—

* * *

7. అజ్ఞాతవ్యక్తి

[పడవలో వున్న అజ్ఞాతవ్యక్తి నెమ్మదిగా, ప్రశాంతంగా, సుస్పష్టంగా మాట్లాడడం ప్రారంభించాడు ఒక సుప్రశాంతమయిన ఏ నిర్మలశక్తి ఆయన వాక్కులో నిబిడీకృతమైనది.]

మీరంతా ఏమి తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నారో నేను చెప్పగలను.

మీమీ కార్యకలాపాలు స్వభావాలలో, ఎన్నుకొన్న రంగాలలో విభిన్నమైనప్పటికీ మీ కందరికి ఒకే అనుభవం కలిగింది. మీరు చేసిన కృషికి మహిమకుటంలా విజయం లభించినా, మీ రంతా ఒకే నిశ్చయానికి వచ్చారు. భౌతిక జగత్తు బాహ్యస్వరూపం చూస్తూ అంతర్భూతమైన మహాసత్యాన్ని తెలుసుకోలేక, మీరంతా బాహ్యచేతనావస్థలో జీవించారు. సర్వమానవాళిలో మేధావుల వర్గానికి మీరు ప్రతినిధులు. మనిషి జయించడానికి సాధ్యమైన వాటినెల్లా మీరు సాధించారు. మానవ ప్రపంచ శిఖరానికి మీరు అధిగమించారు.

కాని ఈ విజయశిఖరాలలో నిలబడిన మీకు ఎదురుగా ఒక అఖాతం వున్నది. అది దాటి మీరు వెళ్ళలేకపోతున్నారు. మీలో ఎవ్వరికీ సంతృప్తి లేదు. ఏమిచేయాలో తెలియదు. సత్సంకల్పం, జీవితంవల్ల ఉత్పన్నమైన ద్వంద్వసమస్యను ఎలా పరిష్కరించాలో మీకు తెలియదు. ఈ సమస్యలో రెండు అంశాలు ఉన్నాయి. ఒకటి వ్యష్టి, మరొకటి సమష్టి. తనకి తాను, అందరికీ మేలు చేకూర్చుకొనడం ఎలా ? ఈ దిక్కు సమస్యకు పరిష్కారం మీవద్ద లేదు. ఎంత ఉత్కృష్టమైనదైనా మానవ మేధస్సు దీనిని పరిష్కరించ

లేదు. ఇది సాధించాలంటే మానవుడు ఒక కొత్త ఉన్నతమైన చైతన్యం, 'సత్యచేతన' లో జన్మించాలి.

ఈ తాత్కాలిక భ్రాంతుల వెనుక ఒక పరమసత్యం ఉన్నది. ఈ పరస్పర సంఘర్షణా సంయుత అచేతనా అనేకత్వం వెనుక ఏకైక ప్రశాంత చేతన వున్నది. ఈ అనృత కల్పనల వెనుక ఒక నిర్మల అమృత ప్రకాశ సత్యము ఉన్నది. ఈ అజ్ఞానం వెనుక ఒక మహోజ్వల విజ్ఞానం దాగి వున్నది.

ఈ సత్యం అతి సమీపంలోఉన్నది. మీలోను విశ్వకేంద్రంలోనూ ఉన్నది. దానిని కనుగొని, ఆవిష్కరించండి. అప్పుడు మీ సమస్యలు పరిష్కరించ గల్గుతారు. మీ కష్టాలు అధిగమించ గల్గుతారు.

మతాలు దీనిని బోధిస్తున్నాయని మీరు అనవచ్చు. ఈ సత్యాన్నే ఆ మతాలు భగవంతుడని అన్నాయి. ఔను. కాని మీ సమస్యకు, మీ జీవిత ప్రశ్నకు అవి సంతృప్తి కరమైన సమాధానం ఇవ్వలేక పోయాయి. కష్టాలు అనుభవించే మానవాళిని పీడించే దురదృష్టాలను, దుర్విధిని పారద్రోలడానికి జరిపిన ప్రయత్నంలో ఈ మతాలు ఘోర పరాజయం చెందాయి. రానురాను ఈ మతాలలోని సత్యాలు అంతర్హితమైనాయి.

మానవాళి అనుభవిస్తున్న వేదనలకు పరిష్కార మార్గం ఎక్కడోలేదు, ఈ ప్రపంచంలోనే ఉంది. అది గుప్తంగా వుంది. దానిని వెలికి తీసుకొని రావాలి. ఎలా పరిశీలించాలో మనకు తెలిస్తే, ప్రకృతే ఈ పరిష్కారాన్ని చూపుతుంది. ప్రకృతి తత్వం ఉన్నత సోపానాలకు పరిణామంద్వారా అధిగమించడం అని మనకు తెలుసు. ఒక రూపంనుండి మరొక రూపాన్ని అది రూపొందిస్తూ పురోగమిస్తున్నది. విశ్వ చైతన్యాన్ని అంతకంతకు అభివ్యక్తం చేయగల రూపాల్ని అది తయారుచేస్తున్నది. పృధివి పరిణామక్రమంలో మానవుడు తుదిసోపానం కాదని నిదర్శనాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఈ మానవుల పిమ్మట కొత్త పరిణామరూపాలు ఆవిర్భవించనున్నాయి. మనిషికి, కోతికీ ఎంత తేడావున్నదో, ఆ కొత్త జీవులకు మానవులకు అంత తేడావుంటుంది. వర్తమాన మానవ చైతన్యంస్థానే ఒక నూతన

చేతన— ఇది మానసిక చైతన్యంకాదు.— మానసాతీత దివ్య చేతనత్వం—ఏర్పా
టుచేసుకొంటుంది. ఈ చైతన్యం నుండి దివ్యజీవనం సాగించే "మానవాతీత
విజ్ఞాన స్వరూపులు" జన్మిస్తారు.

భూమిపై ఈ సత్యం ఆవిష్కరించడానికి కాలం ఆసన్నమైనది. అందు
వల్లనే మీలో ఈ అసంతృప్తి, శూన్యత్వం వ్యాపించింది. మీరు అనుకొన్నది
జీవితంనుండి పొందలేకపోయారు. చైతన్యంలో సంపూర్ణ, సమగ్ర పరివర్త
నయే ఈ ప్రపంచాన్ని అజ్ఞాన అంధకారాన్నుండి సంరక్షించగలదు. ఈ చైత
న్యంలో మార్పు, అభినవ, మహోన్నత సత్యచైతన్యం అభివ్యక్తం అవడం
తప్పనిసరి. మానవాళి జీవితధ్యేయం, గమ్యం అదే. మన బతుకులకు అర్థం అదే.
ఈ ప్రపంచానికి ఆది, గమ్యం అయిన మహాసత్యం వైపు ప్రకృతి మలుపుతిరుగు
తున్నది. మనలో, లోతులలో దాగివున్న సత్య, శివ, సౌందర్యాలను, చిచ్ఛక్తి
పరిపూర్ణత్వాలను మనం అభివ్యక్తం చేయాలి. అప్పుడే జీవితం మహత్తర
దివ్య ఆనందమై వికసిస్తుంది.

* * *

ర చ యి త

మీ వాక్కులలో మంత్ర ముగ్ధం చేసే మహాశక్తి ఉన్నది. ఇప్పుడు మా ఎదుట మరోప్రపంచం తలుపులు తెరువబడినట్లు అనిపిస్తున్నది. హృదయంలో ఒక కొత్త ఆశా కిరణం మెరుస్తున్నది. కాని ఇందుకు కాల వ్యవధి కావాలి. ఇప్పుడు మృత్యుముఖంలో వున్నాం. ఎలా? ఆలస్యం అయిపోయింది. ఆ సత్యాన్ని తెలుసుకోలేము.

* * *

అ జ్ఞా త వ్య క్తి

లేదు. ఆలస్యం కాలేదు. ఒక మహిత ఆశయ ఫలసిద్ధికై మనం అంతా సంకల్పిద్దాం. భగవత్కరుణకై మనం ప్రార్థిద్దాం. విశ్వాసం గనుకవుంటే మహాద్భుతాలు జరుగుతాయి. మనం చేయదల్చుకొన్న పనిలో మనం పాల్గొనదలిస్తే, తప్పకుండా మనల్ని రక్షించడానికి ఆ దైవం పూనుకొంటుంది. భూమిని మార్చివేయగల ఈ నవచైతన్యం, ఈ నవసత్యం, ఈ నవసౌందర్యం అవతరించాలని మనం అంతా చిత్తశుద్ధితో, వినిర్మల హృదయాలతో ప్రార్థన చేద్దాం."

(అంతా మౌనంగా, నిశ్శబ్దంగా వుండి మనస్సులు కేంద్రీకరింపచేస్తారు. అజ్ఞాతవ్యక్తి ఇలాప్రార్థిస్తాడు ;)

"ఓ మహాసత్యమా ! మా కిప్పుడు ద్యోతకమైన అద్భుతరహస్యాన్ని అభివ్యక్తం చేయడానికి అవకాశం కల్పించు."

(అంతా ఈ ప్రార్థనచేస్తారు. హఠాత్తుగా కళాకారుని కంఠం వినిపిస్తుంది:)

"అటు చూడండి !"

(దూరంగా ఒక పడవ కనిపిస్తుంది. అది నెమ్మదిగా వారివైపే వస్తుంది.)

"మన ప్రార్థనను దైవం ఆలకించింది". (అని అజ్ఞాతవ్యక్తి అంటాడు.)

"వారు మనల్ని చూశారు. వారు ఇటే వస్తున్నారు". (అని అంటాడు శాస్త్రజ్ఞుడు.)

(అజ్ఞాతవ్యక్తి నెమ్మదిగా అంటాడు :)

"మానవాళికి మోక్షం లభించింది. విశ్వకళ్యాణానికి నవజీవనం ఆరంభమైనది."

[తెర]

— సమాప్తి —

Acc. No. 14754
921.914
SRI
రు. 1-50